

РЕШЕНИЕ

№ 1565

гр. София, 04.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 13.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6179** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], срещу заповед № ЛД-01-04-119/25.04.2017 г., издадена от председателя на Национална агенция за професионално образование и обучение (НАПОО), с която на основание чл. 48, ал. 3, във връзка с чл. 49г, ал. 8 и чл. 49г, ал. 6, т. 2 от Закона за професионалното образование и обучение (ЗПОО) е отнета лицензия №[ЕИК] на Център за професионално обучение (ЦПО) към [фирма], [населено място].

Иска се отмяна на оспорения акт, като незаконосъобразен, издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон – основания по чл. 146, т. 2, 3 и 4 от АПК. Твърденията на оспорващото дружество са както следва: не са били събрани всички относими за случая доказателства, поради което административният акт е издаден при неизяснена фактическа обстановка. Сочи се, че дружеството осъществява дейността си чрез седалище в [населено място] и клон в [населено място], като от 2016 г. провежда обучения на територията на двата града. Самата проверка била извършена само на територията на [населено място], което счита за съществено процесуално нарушение. В хода на административното производство били представени доказателства за осъществяване на обучителната дейност, които обаче не били взети предвид при издаване на оспорената заповед. Счита още, че дори и да са извършени нарушения по чл. 49г, ал. 3 от ЗПОО, то не е следвало да бъде отнемана лицензията за професионално обучение, а същата е

трябвало да се отнеме временно по арг. от чл. 49в, ал. 3 от ЗПОО.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – председателят на Националната агенция за професионално образование и обучение /НАПОО/, се представлява от адв. Н., която аргументира неоснователност на жалбата.

След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма]“ притежава лицензия №[ЕИК], съгласно която извършва и удостоверява професионално обучение с придобиване на професионална квалификация по чл. 49а от ЗПОО на професии и специалности, съгласно приложенията на л. 99-102 от делото.

Със заповед № 3/05.01.2017 г. на председателя на НАПОО е възложено на нарочна комисия да извърши преглед на подадените годишни информации за дейността на центровете за професионално обучение. За извършената проверка е съставен констативен протокол, съгласно който [фирма], не е изпълнило задълженията си по чл. 22, ал. 8 от ЗПОО, не е подало годишна информация за своята дейност през 2016 г. и не е подало годишен доклад за самооценка на качеството за 2016 г.

Със заповед № ЛД-05-7/13.03.2017 г. на председателя на НАПОО е наредено да бъде извършена проверка на няколко дружества, сред които и това на жалбоподателя, с тема проведени професионални обучения и издаване на документи за професионална квалификация по ЦПО и обект на проверката – документация на ЦПО за проведени обучения. За извършената проверка е съставен констативен протокол от 15.03.2017 г. и е изготвен доклад. Според последният, от проверката в ИС на НАПОО, за периода 01.01.2016 г. – 15.03.2017 г. центърът няма извършвана дейност, телефоните за контакт и имейлите в профила на ЦПО са неактивни, на посоченият адрес ул. Б.“ 26 в [населено място] не е намерен ЦПО към [фирма]“.

На 18.04.2017 г. се е провело заседание на експертната комисия „Изкуства“, обективизирано в протокол № 21-ООЛ. Взето е решение лицензията на ЦПО към [фирма]“ да бъде отнета окончателно. С т. 2 на решението е възложено на председателя на комисията да изготви доклад до председателя на НАПОО за резултатите от процедурата за отнемане на лицензията. Решението на комисията е взето с единодушие от присъстващите, видно от положените подписи.

Изготвен е доклад, вх. № ЛД-01-04-33/19.04.2017 г., с който е представено заключението на комисията пред председателя на НАПОО.

На основание горното е издадена заповед № ЛД-01-04-119/25.04.2017 г. от председателя на НАПОО, с която се отнема окончателно лиценз №[ЕИК] на ЦПО [фирма]“. Като мотив за издаване на заповедта е посочено, че ЦПО е преустановил дейността си за повече от 12 месеца, установено от комисията по заповед № 3/05.01.2017 г. Указано е още, че на основание чл. 49г, ал. 7 от ЗПОО лицето не може да кандидатства за нов лиценз в срок от 12 месеца от издаване на оспорената заповед. По делото са представени писмени доказателства (л. 18-60 и 144-151 и л. 7-55 от адм. д. № 5929/2017 г. на АССГ) за осъществено обучение от [фирма]“, ЦПО – клон С. за релевантния период.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е допуснато събиране на гласни доказателства. Според сведенията на св. П. Л., същият е преминал курс по обучение в ЦПО „Д.“ по английски език през м. май 2016 г. в [населено място], [улица]. Свидетелят Г. Д. дава сведения, че е преминала обучение през 2016 г. за

„лечебни масажи“, въз основа на което е получила документ. Според свидетеля, същата е била на индивидуално обучение, доколкото други курсисти по това време не е имало.

При така установените факти съдът прави следните правни изводи.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок, от активно процесуално легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на оспорване. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от материално компетентен орган, в кръга на правомощията му, предвид разпоредбата на чл. 49г, ал. 8 от ЗПОО, съгласно която лицензията се отнема със заповед на председателя на Националната агенция за професионално образование и обучение въз основа на доклади на експертните комисии и на констативните протоколи по чл. 49в, ал. 3, в случаите по ал. 3, т. 1 и 2 и по ал. 6, т. 3 - 6.

В този смисъл спазени са и процесуалните правила, доколкото релевантните факти са установени от нарочна комисия, взето е решение на експертна комисия и е изготвен е доклад от председателя на комисията.

Съгласно чл. 49в Националната агенция за професионално образование и обучение осъществява последващ контрол относно изпълнението на изискванията по чл. 49а, ал. 2 и представяне на информацията по чл. 22, ал. 8 от централните за професионално обучение и от централните за информиране и професионално ориентиране. Контролът е текущ и периодичен и се извършва при условия и по ред, определени в този закон и в правилника за дейността на Националната агенция за професионално образование и обучение. На 18.04.2017г. е проведено заседание на експертната комисия „Изкуства“, обективизирано в протокол № 21-ООЛ, в присъствието на изискуемия кворум по чл. 15, ал. 2 от Правилника на НАПОО, като решението е взето единодушно. Изготвен е доклад по чл. 49, ал. 3, т. 1 от ЗПОО.

Оспорената заповед № ЛД-01-04-119/25.04.2017 г. е издадена в предвидената от закона писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 от АПК. Същият съдържа фактическите и правни основания за издаването му, като е и подробно мотивиран. Поради тази причина съдът не споделя довода на жалбоподателя, че заповедта не съдържа мотиви. Нещо повече, мотивите на административния акт, съгласно константната съдебна практика, могат да бъдат изложени и в съпътстващ производствено акт, към който оспореният такъв препраща. От изложеното в акта ясно и безпротиворечиво адресатът и може да разбере, защо му е отнета лицензията и съответно да организира защитата си.

В случая лицензията е отнета на основание чл. 49г, ал. 6, т. 2 от ЗПОО, съгласно който текст когато съответният център преустанови извършването на разрешената дейност за повече от 12 месеца.

Съгласно приложените на л. 99-102 от делото, лицензия №[ЕИК] се отнася за извършва и удостоверява професионално обучение с придобиване на професионална квалификация професии и специалности както следва: данъчен и митнически посредник, сътрудник в малък бизнес, програмист, електромонтьор, техник по транспортна техника, техник-технолог по поддръжка на хладилна и климатична техника в хранително-вкусовата промишленост, монтажник на водоснабдителни и канализационни мрежи, парамедик, маникюрист-педикюрист, фотограф, дизайнер, организатор интернет приложения, техник комуникационни системи, организатор на туристическа агентска дейност.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че са осъществявани обучения по езици (английски и гръцки), бизнес - администрация, PR комуникация, масаж, козметика, графичен дизайн. Същите обаче не са включени като дейности, за които жалбоподателят е бил лицензиран. Този извод не се опровергава и от събраните по делото гласни доказателства, т.к. от тях се установява, че е било проведено обучение по английски език и лечебен масаж, които също не фигурират в приложенията на лицензия №[ЕИК].

Видно от приложените по делото доказателства в рамките на процесния период са били проведени обучения за „офис мениджър“ по специалност „Бизнес администрация“. Същото обаче не попада в обхвата на заявената по см. на чл. 49а, ал. 2 от ЗПОО и лицензирана дейност "Сътрудник в малък и среден бизнес" с код 345050. Последната е регламентирана с Наредба № 5 от 4.12.2006 г. за придобиване на квалификация по професия "Сътрудник в малък и среден бизнес", която определя държавното образователно изискване за придобиване на квалификация по професия "Сътрудник в малък и среден бизнес", както и общата, отрасловата и специфичната задължителна професионална подготовка за професията, както и задължителната чуждо-езикова подготовка по професията и избираемата подготовка. В таблица 2 на същата наредба се съдържат основните характеристики на профила на професията, които са различни в сравнение с тези за „офис мениджър“ по Наредба № 33 от 9.01.2012 г. за придобиване на квалификация по професията "Офис мениджър“, код 346010 от област на образование "Стопанско управление и администрация" и професионално направление 346 "Секретарски и административни офис дейности" съгласно Списъка на професиите за професионално образование и обучение по чл. 6, ал. 1 от Закона за професионалното образование и обучение.

Налице са съществени различия между дейностите, за които е бил лицензиран жалбоподателя и дейностите, във връзка с които е било провеждано обучение. Или с други думи казано, осъществявани са обучения, които не попадат в обхвата на разрешените с лицензия №[ЕИК].

Съгласно чл. 49а от ЗПОО лицензията дава право за извършване и удостоверяване на професионално обучение с придобиване на степен на професионална квалификация или за извършване на информирание и професионално ориентиране. Съгласно чл. 49г., ал. 6, т. 2 от ЗПОО лицензията се отнема окончателно, когато съответният център преустанови извършването на разрешената дейност за повече от 12 месеца. В случая не се касае за извършване на обучение като цяло, каквото се установява от данните по делото. Обучение не е извършвано именно по отношение на разрешените с лицензия №[ЕИК] и приложенията към нея дейности, което представлява материалноправната предпоставка за окончателното отнемане на лицензията на [фирма].

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли, а оспорената заповед да се потвърди, тъй като липсват отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК.

При този изход на спора претендираните от ответника разноски следва да му се присъдят в доказан по делото размер – 250 лв. договорено и заплатено възнаграждение за един адвокат (л. 13 от делото).

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу заповед № ЛД-01-04-119/25.04.2017 г., издадена от председателя на Национална агенция за професионално образование и обучение (НАПОО), с която на основание чл. 48, ал. 3 във връзка с чл. 49г, ал.8 и чл. 49г, ал.6, т.2 от Закона за професионалното образование и обучение е отнета Лицензия №[ЕИК] на Център за професионално обучение към [фирма], [населено място];

ОСЪЖДА Д. – ЦЕНТЪР ЗА ОБУЧЕНИЕ“ Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от К. С. К., да заплати на Национална агенция за професионално образование и обучение сумата от 250 (двеста и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението, подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез Административен съд София-град, пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: